

spørge, om der er Forraad til at komplettere Løbningen. Ja, Forraad er der, men, naar man kommer til det sjællandske Jernbaneselskab for at faae det sendt afsted til Kjøbenhavn, kan man ikke faae Bogne den Dag, ja man kan ikke engang faae at vide — saa indskrænket er Materiellet for Diebliffet —, naar man kan faae Bogne til at sende til Kjøbenhavn, og om Handelen kan sluttet eller ei, er det saaledes aldeles umuligt at sige. Saaadan er Forholdet for Diebliffet, og jeg vil derfor bede vel bemærket, at det, der handles om ved det Ændringsforslag, som Ministeren for Diebliffet har stillet, er, om det sjællandske Jernbaneselskab skal sættes istand til paa en for Publikum fyldestgjørende Maade at besørge Trafikken paa Sjælland. Med det Materiel, der er tilstede, kan det ikke længere ske; negter Rigsdagen altsaa Bevillingen, maa den bære Ansvar for derfor, og saa maa det staa klart, at de Anker, som rettes mod det sjællandske Jernbaneselskab, i det Mindste ikke i dette Punkt ere begrundede. — Endnu skal jeg tillade mig at omtale en Side af Sagen, som har været gjort til Gjenstand for Omtale paa et andet Sted, og som ogsaa er bleven berørt af den ærede sidste Taler, nemlig at man mente, at det sjællandske Jernbaneselskab jo meget godt kunde udrede dette Beløb af den aarlige Indtægt, idet Erfaringen har vist, at Selskabet gav Aktionærerne 6 pCt. Udbytte, og mere kunde de med Rimelighed ikke forlange; det var vist det ærede Medlems (S. Andersen) Mening, og det er et flet Exempel, som man vistnok søte til, naar Renten gaar saa høit; 4 pCt. er vist det, man helst burde holde sig til. Nu vil jeg imidlertid minde om, at man jo ikke danner et Aktieselskab for at faae 4 pCt. af sine Penge, efterfom man kan faae mere end 4 pCt. ud af dem paa anden Maade og mindst lige saa sikkert. Men ved Ordningen af et Aktieselskabs Anliggender maa man følge bestemte Regler, og det er de samme, man følger ved Ordningen af ethvert større Fabrik-anlæg, saaledes nemlig, at hvad der hører ind under den aarlige Vedligeholdelse, Erstatningen af, hvad der daglig slides bort, falder den aarlige Indtægt til Laft, afholdes af de aarlige Indtægter. Til hvad der hører ind under mindre Nybygninger, Hovedreparationer, Fornyelse af Materiel, anvender man de Midler, der aarlig med en vis Procentdel af Indtægten henlægges for saadanne Formaal til Reservefonden; for at skaffe en vis Fevnhed i Udgifterne, for ikke at overraskes af større Fornyelser, som til visse Tider kunne blive nødvendige, har man nemlig en Reservefond, og af denne afholdes saadanne Udgifter. Men bliver der nu Spørgsmaal om en større Udvidelse af den hele Virksomhed, er det klart, at det er Noget, som ligger udenfor baade det aarlige og den Fornyelse, der kan gjøres Regning paa gjennem Reservefonden, og da vil ethvert Aktieselskab, som raader over sine Anliggender paa en fornuftig

Maade, søge en Forøgelse af Driftskapitalen i denne Anledning. Det er det, som det sjællandske Jernbaneselskab gjør i dette Tilfælde, og jeg tror ikke, at der lader sig anføre det Ringeste imod, at den Forøring, som her gjøres paa en Udvidelse af Aktiekapitalen, er fuldkommen i Overensstemmelse med, hvad man med Rimelighed og Billighed kan kræve af et Aktieselskab, som stiller sine Sager paa en fornuftig Maade.

Safler: Efterat have hørt den ærede sidste Talers Foredrag finder jeg mig foranlediget til at fremkomme med nogle Bemærkninger. Navnlig hans Indledning forundrede mig en hel Del ved den særlige Velvillie, hvormed den ærede Landsthingsmand omtalte det sjællandske Jernbaneselskab, som jeg ikke tror altid at have fundet i tidligere Udtalelser fra hans Side. Den ærede Landsthingsmand udtalte, at han var bleven Medlem af det sjællandske Jernbaneselskabs Kontrolkomite; dette Forhold til det sjællandske Jernbaneselskab kan naturligvis ikke have været nogen Indflydelse paa ham, men jeg antager, at det gaar med Jernbaneselskabet som ofte med Personer, at de vinde ved intimere Bekendtskab; man faar Diet op for deres Elskværdighed, og saaledes finder man sig foranlediget til at stille sig noget anderledes over for dem. — Den anden Udtalelse, som ogsaa forundrede mig Noget, var, hvad det ærede Medlem yttrede om, hvad der var fordelagtigt for Selskabet med Hensyn til Anskaffelsen af Materiel og navnlig af Bogne. Jeg har været vant til, at, naar det ærede Medlem tager Ordet, og han siger: Det er rigtigt, eller det er ikke rigtigt, saa har jeg fundet at maatte sige: Han har Ret. Det er altid gaaet mig saaledes lige til idag; men jeg kan ikke negte, at jeg har en høi Grad af Tvivl om, at det ærede Medlems Paastand i denne Henseende er rigtig, og jeg tillader mig at tro, at han ogsaa i Slutningen af sit Foredrag førte et Bevis mod Rigtigheden af den første Paastand. Hvad der er fordelagtigt for Publikum, bliver indenfor visse fornuftige Grændser bestemt ogsaa fordelagtigt for Jernbanen. — Jeg kan fuldstændigt tiltræde, hvad det ærede Medlem udtalte om Nødvendigheden af at udvide Selskabets Materiel, og jeg skal heller ikke ved min Afstemning lægge nogen Hindring i Veien for, at der gives Selskabet en yderligere Statsgaranti for en saadan Anskaffelse. Hvad der alene har vakt nogen Betænkelse hos mig, er den Tilspøining, der saa vidt jeg erindrer, senere er kommen til fra Ministeren, — jeg hukker ikke, om det stod i det første Forslag, der forelagdes i det andet Thing (Indenrigsministeren: Nei!) —, at der nemlig for Fremtiden skal drages Omfjorg for, at det Materiel, som skal anskaffes for dette Beløb, tilligemed det allerede tilstedeværende, altid skal vedligeholdes i formaalstjenlig Stand. Det har gjort mig noget betænkkelig; thi det kan let faae Udseende af, at der ikke tidligere har paahvilet Selskabet en For-